

תת"ע 7281/02/19 - כרכבי ראיד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7281-02-19 מדינת ישראל נ' כרכבי ראיד
תיק חיצוני: 10251346044

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש כרכבי ראיד
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 17.4.19 (להלן: "פסק הדין").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירות של נהיגת רכב עליו נמסרה הודעת אי שימוש, וכאשר רישיון הרכב פקע משנת 2003, עבירות מיום 9.2.19. על המבקש נגזרו העונשים הבאים: קנס בסך 3,000 ₪, פסילה בפועל למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.

3. המבקש טען כי ההזמנה לדיון נשלחה לבית הוריו ברחוב הגפן 1 בחיפה, וכי לא התגורר בכתובת זו החל מחודש מרץ 2019 עת העתיק את מגוריו למספר חודשים לאילת לצורכי עבודה. טען כי ככל הנראה אימו קיבלה את דבר ההזמנה אך בשל נתק בין המבקש לבין הוריו לא הגיעה ההזמנה לידי וכן לא התייצב לדיון במועדו. טען כי לא עדכן את כתובתו החדשה במשרד הפנים משום שהמערב לאילת היה לתקופה זמנית. טען כי לרכב נשוא העבירה היה רישיון נסיעה זמני ל-48 שעות כדוגמת הרישיון שצורף כנספח א'. טען כי מדובר ברכב אספנות וכי הרכב מעולם לא הורד מהכביש. טען כי בוחן התנועה שחרר את המבקש והתיר לו להמשיך בנסיעה ברכב עם סיום רישום הדו"ח. טען כי הוא עובד כנהג חלוקה וזקוק לרישיונו לצורך פרנסתו. טען כי הוא נמצא בהליך של פשיטת רגל והקנס הכספי ושלילת רישיונו מהווים נטל כבד עליו. טען כי נודע לו אודות פסק הדין רק ביום 11.7.19 כשניגש למשרד הרישוי לקבל רישיון חדש וציין כי הפקיד את רישיונו ביום הגשת הבקשה. לאור האמור ביקש להורות על ביטול פסק הדין.

4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי משלא דאג המבקש לעדכן כתובתו אין לו אלא להלין על עצמו. טען כי המבקש מודה בבקשתו כי המסירה בוצעה כדין וכי נשלחה לכתובתו המעודכנת במשרד הפנים וכי אמו אף קיבלה את הזימון.

5. בהחלטה מיום 30.8.19 אפשרתי למבקש להתייחס לאישור המסירה של ההזמנה לדיון הסרוק בתיק ממנו עולה לכאורה כי ההזמנה נמסרה למבקש עצמו. עוד אפשרתי למבקש לצרף את רישיון הרכב הזמני הרלוונטי למועד ביצוע העבירה.
6. המבקש הגיש תצהיר בו טען כי ההזמנה לדיון לא נמסרה לידי, וכי החתימה המופיעה בטופס אישורי מסירה אינה חתימתו. בעניין רישיון הרכב הזמני הרלוונטי למועד ביצוע העבירה, טען כי הרישיון אבד לו וכי זו גם הייתה הודעתו לשוטר במעמד עריכת הדו"ח. טען כי ניגש למשרד הרישוי וביקש לקבל העתק האישור או אישור שבתאריך העבירה היה לרכב רישיון נסיעה זמני, אך הוסבר לו על ידי הפקידה כי לא ניתן לשחזר או לקבל העתק רישיון זמני ביחס לעבר.
7. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
8. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
9. מאישור המסירה עולה כי ההזמנה לדיון שהתקיים ביום 17.4.19 נשלחה לרחוב הגפן 1 בחיפה כאשר דבר הדואר נמסר לידי המבקש עצמו והוא אישר קבלתו בחתימת ידו בתאריך 5.3.19. מכאן, שאין בידי לקבל טענת המבקש כי דבר הדואר נמסר לידי אימו בכתובתו הרשומה אך הוא לא התגורר שם ולכן ההזמנה לא הגיעה לידי. מעבר לכך, גם אם ההזמנה לדיון הייתה מתקבלת בידי אימו של המבקש בכתובתו הרשומה כאשר הוא לא עידכן את כתובתו הדבר היה פועל לחובתו שכן האחריות לעדכן את כתובת מגוריו, גם אם מדובר בכתובת זמנית, מוטלת על המבקש, במיוחד לאור טענותיו בדבר נתק בינו לבין הוריו. בנסיבות אלה, המבקש לא הציג סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.
- יצוין כי בתצהירו התייחס המבקש לאישור המסירה על הזמנה שנמסרה לו במועד קבלת הדו"ח ולא ההזמנה לדיון ביום 17.4.19, חרף האפשרות שניתנה לו למבקש לצורך זה.
10. מעבר לכך, המבקש לא המציא רישיון זמני הרלוונטי למועד ביצוע העבירה, ואף ציין כי מבדיקה שערך אין הוא יכול להמציא רישיון שכזה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו יגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.
11. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

12. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת ורכיבי גזר הדין מיום 17.4.19 ישארו על כנם.

מסטטוס משרד הרישוי, כמו גם מעיון בתיק בית המשפט עולה כי המבקש טרם הפקיד את רישיון הנהיגה שלו בהתאם לגזר הדין אך עולה גם כי הוא אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף. משכך, ולפנים משורת הדין המזכירות תנפיק אישור הפקדה נכון ליום 3.10.19.

13. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תש"פ, 13 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.